

til revision af handleplaner og indsats. Formålet er at styrke opfølgningen og give et bedre grundlag for at justere indsatsen.

Kommunen skal efter forslaget vurdere, om indsatsen skal ændres, herunder om den bidrager til at nå de ønskede mål, og om barnet eller den unge profiterer af anbringelsen, og kommunen skal endvidere vurdere, om handleplanen skal revideres. Der kan være tilfælde, hvor der ikke er behov for en revision af handleplanen, men alene justeringer i indsatsen. F.eks. vil en indsats i form af en kontaktperson, der ikke fungerer optimalt på grund af relationen mellem den unge og den pågældende kontaktperson, kunne justeres, ved at der findes en ny kontaktperson. Hvis der er behov for at revidere handleplanen, træffes afgørelsen om revision af handleplanen så vidt muligt med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 15 år.

Samtidig ændres tidsfristen, så kommunen efter forslaget får pligt til at foretage denne vurdering mindst en gang om året. Efter de gældende regler er der ikke nogen egentligt frist for, hvornår kommunen skal vurdere indsatsen, men kommunen skal mindst hvert halve år vurdere, om der er behov for at revidere handleplanen. Den foreslåede ændring betyder, at der én gang om året laves en grundig opfølgning, som skal danne grundlag for eventuelle justeringer, i stedet for at der, som det er i dag, hvert halve år laves mere overfladiske opfølgninger.

Ved at fastsætte fristen til 12 måneder opnår man desuden, at denne frist følger fristen om, at der skal føres tilsyn mindst én gang om året, jf. § 55, stk. 2. Dermed bliver det samtidigt muligt at understrege, at vurderingen af indsatsen skal ske på baggrund af besøgene hos barnet eller den unge, jf. § 55, stk. 2. Opfølgningen kommer dermed også til at bygge på sagsbehandlerens eget indtryk og samtalen med barnet eller den unge og ikke blot på indhentede udtalelser.

Kommunen er i alle tilfælde forpligtiget til at lave den nødvendige opfølgning. I nogle sager vil det være nødvendigt med en hyppigere opfølgning, og kommunen skal her sørge for en hyppigere opfølgning. Der er altså tale om, at alle sager som minimum skal vurderes én gang om året.

Det er vigtigt i forbindelse med opfølgningen på anbringelser og andre foranstaltninger, at man kan se kommunens tidligere overvejelser i en sag, bl.a. med henblik på de tilfælde, hvor andre myndigheder eller sagsbehandlere senere skal tage stilling til sagen. Kommunens overvejelser skal derfor fremgå af journalen.

Om § 56, stk. 2

Der er tale om en videreførelse af den gældende stk. 2 dog med en sproglig tilpasning, jf. stk. 1. Herudover ændres fristen for, hvor ofte kommunen skal vurdere om handleplanen, jf. § 58 a, stk. 7, skal revideres fra 6 måneder til 12 måneder, således at den følger stk. 1.

Den gældende § 56, stk. 3, flyttes med forslaget til § 55, stk. 1.

Til nr. 22

Efter de gældende regler har barnet eller den unge og forældrene ret til samvær og kontakt under et barns eller en ungs anbringelse uden for hjemmet. Kommunen skal sørge for, at forbindelsen mellem barnet eller den unge og forældrene holdes ved lige. Med forslaget præciseres kommunens pligt til at sikre, at forældrene får de nødvendige informationer om barnets dagligdag under anbringelsen. Formålet er at give forældrene mulighed for at danne sig et indtryk af barnets eller den unges dagligdag, herunder forholdet til daginstitution, skole eller uddannelsessted, samt forholdet til venner, aktiviteter og lignende. Der er således ikke tale om, at forældrene har krav på en detaljeret beskrivelse af alle forhold i barnets eller den unges liv. Det er ikke nødvendigvis kommunen selv, der skal give forældrene disse informationer. Det vil fortsat ofte være anbringelsesstedet. Kommunens forpligtelse er alene at sikre, at forældrene modtager de nødvendige informationer. Dette kan f.eks. påses i de aftaler, kommunen indgår med anbringelsesstedet.

Samtidig understreges kommunens pligt til at forebygge og afhjælpe eventuelle konflikter mellem forældre og anbringelsessted, bl.a. ved at sørge for at der er klare aftaler mellem kommune, anbringelsessted og forældre og en fælles forståelse fra anbringelsens begyndelse. Hvis der efterfølgende opstår konflikter, kan kommunen spille en vigtig rolle i mæglingen mellem forældrene og anbringelsesstedet.

Til nr. 23

Afgørelse om overvåget samvær træffes af børn og unge-udvalget og kan opleves som kontrol. Nogle forældre til anbragte børn og unge har alene brug for råd, hjælp og vejledning under samværet med barnet eller den unge. Efter gældende lovgivning er der ikke mulighed for at træffe afgørelse om et sådant støttet samvær. Det foreslås derfor, at kommunen med samtykke fra forældrene og den unge, der er fyldt 15 år, kan træffe afgørelse om, at der skal være en 3. person til stede i forbindelse med samværet. Det kan f.eks. være en professionel støtteperson, en bisidder, en ven, et familiemedlem eller lignende. Kommunens afgørelser om støttet samvær kan indbringes for det sociale